

Hajléktalanok SZDSZ-es hálóban

2018 november 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A b?nös árnyék nyomában...

A liberálisok által uralt intézményrendszer képtelen volt értékelhet? szakmai munkát végezni

A hajléktalanok közterületen történ? életvitelszer? tartózkodását tiltó törvény nem várt intenzitású reakciókat generált, messze túlmutatva a témának tulajdonképpen (normális esetben) egy sz?k szakmai közeget érint? dimenzióján. Hirtelen mindenki szakért?vé vált, a beszédter er?sen a politika irányába tolódott, a balliberális média embertelenséget, az elesettek megbélyegzését, fasizmust vizionál.

Egy jelent?s aspektusról azonban senki sem vesz tudomást: a törvényre többek között a hajléktalanellátó szervezetek és a szociális ellátórendszer impotenciája, diszfunkciói és liberális m?ködtet?inek tehetetlensége miatt volt szükség, akik az elmúlt csaknem harminc évben nem voltak képesek semmilyen szakmailag értékelhet? teljesítményt produkálni, az utóbbi nyolc évben pedig sok esetben bojkottálták a számukra ideológiailag nem elfogadható kormányzati kezdeményezéseket. A közvélekedés és a laikusok szerint a szakemberekre, az ellátás m?ködtet?ire kell bízni a segítséget. De mi a helyzet akkor, ha valójában nincsenek szakemberek, és nem tudnak hatékonyan segíteni?

A mai hajléktalanellátó intézményrendszernek a kezdetekt?l máig meghatározó pozícióban lévő prominensei – Gy?ri Péter, Iványi Gábor, Vecsei Miklós – ugyanis mind a kilencvenes évek SZDSZ irányította, neoliberális gazdaságfilozófiát és szociálpolitikát hirdető álcivil szervezeteib?l, „szellemi m?helyeib?l” verbuválódtak, olyan etalonokkal, mint a Szegényeket Támogató Alap, Solt Ottília vagy Ferge Zsuzsa. Ez a marxista csoport nagyon jól elvult a Demszky-éra langymeleg vizében a f?városban, soha nem hallottuk ?ket tiltakozni a Bokros-csomag, az utcai szociális munka normatíváját csökkent? törvények, a társadalombiztosítás tervezett privatizációja ellen, de csendben voltak a Lipót bezárásakor is, amely több száz pszichiátriai beteget szabadított akkor a hajléktalanellátásra.

Ez a társaság nem volt képes megszámolni az országban él? hajléktalanokat, noha ez minimális ráfordítással egy-két hét alatt megvalósítható lenne. És ugyanez az elit termeli a ma és a jövő liberális agymosáson átesett szociális munkásait az ELTE-n vagy Iványi Gábor iskolájában, pedig tapasztalataim szerint nagyon sok reálishan gondolkodó, értelmes, szakmáját szerető szakember került és kerül ki a képz?intézményekb?l, akik ebben a szociális ellátórendszert uraló liberális diktatúrában nem mernek kilógni a sorból.

A mostani törvényre szükség sem lett volna egy funkcionálisan m?köd? ellátórendszer megléte esetén, amely a politikai performanszok, a hazug liberális lózungok, a semmittevés helyett mára már tapasztalatokkal felvértezve, a valódi problémákra reagálva megteremthetett volna egy jól m?köd? hajléktalanellátást. Olyat, amelyik felméri a szükségleteket, van elképzelése a hajléktalanság kialakulásához vezető utakról és egyéni sorsokról, vagyis diagnózist állít fel és ehhez igazítja a segítség módját.

A mai ellátórendszer nem hajlandó elfogadni, hogy a hajléktalanságnak nem els?sorban strukturális okai vannak, hanem f?ként az alkalmazkodási diszfunkciókban gyökerez? pszichoszociális okai, amelyek kialakulásáért els?sorban az egyén felel?s. Ennek kimondása persze elképzelhetetlen, hiszen ugye mindenért a csúnya állam felel?s, meg a munkanélküliség, meg a munkásszállások bezárása, meg az infláció, meg a kilakoltatások, meg a Náncsi néni.

Már a hajléktalanság problémájának felszínre kerülésekor egy általam Mezei Györggyel közösen végzett kutatás alapján világossá vált, hogy a hajléktalanságot egy hosszú lecsúszási folyamat (sokszor öt-tíz év) el?zi meg a társas kapcsolatok megromlásával, alkoholizmussal, pszichiátriai betegségekkel, a munkahely elvesztésével, válással. Jellemző, hogy a kutatás eredményeit is magába foglaló könyvem megjelenését 1994-ben Gy?ri Péter megpróbálta megakadályozni, illetve cenzúrázni, akkor még sikertelenül.

Senki sem lesz tehát egyik napról a másikra hajléktalan, ahogyan azt az ellátórendszer m?ködtet?i vagy az ellátórendszerhez szoros szálakkal kapcsolódó A Város Mindenkié nev? széls?baloldali gerillacsoport hangoztatja, amely az elmúlt években mérhetetlen károkat okozott a hajléktalanellátásnak olyan orbitális szociológiai nonszenszek közbeszédbe emelésével, mint az úgynevezett lakhatási szegénység, üresen álló lakásokat a hajléktalanoknak, a szegénység és a hajléktalanság fogalmának összemosása, és eddig még egyetlen szakember sem emelte fel szavát a hajléktalanokat politikai célokra felhasználó gyakorlatuk ellen sem.

A hajléktalanság ugyanis paradox módon nem els?sorban a lakástalansággal írható le, az már egy következmény; az els?dleges ok a személyiség részleges m?ködésképtelensége, betegsége, és ennek gyógyításával orvosolhatók

vagy mérsékelhetők a bajok. A hajléktalanság nem a szegénység alsóbb foka (az a nyomor), sokkal inkább pszichológiai okokra visszavezethető, sokszor visszafordíthatatlan létminőség, vagy ahogyan egy neves szakember még a kilencvenes évek elején találóan megfogalmazta: lassú öngyilkosság.

Jelenleg a fővárosban a legrosszabb a helyzet, ahol a liberálisok által uralt intézményrendszer eddig képtelen volt értékelhető szakmai munkát végezni. A mostani törvény elzárkózásának tekinthető, az utcai létformát visszaszorítani szándékozó, a közterületek használatát korlátozó 2013-as rendelet megvalósítását bojkottálták, már akkor is a liberális „értékekre” (emberi jogok, a hajléktalanok megőrzése, hatósági terror) hivatkozva.

Az Aluljárók helyett emberibb körülmények nevű programban magam is részt vettem, és többek között azt tapasztaltam, hogy Iványi Gábor szervezete, az Oltalom-alapítvány, amely az államtól kapott szociális normatívából működött, kifejezetten akadályozta a program megvalósítását, élelmiszerrel, takaróval és „jó szóval” arra biztatták az aluljáróban élő hajléktalanokat, hogy ne menjenek el onnan, ne vegyék igénybe az ellátórendszert és a szállásokat.

Budapesten a hajléktalanellátás konzorciumi formában működik, két szervezet irányításával: az egyik a Győri Péter volt SZDSZ-es politikus, a legutóbbi időközben csúfosan elbukó álcivil vezette, az SZDSZ ideológiáját továbbvivő Menhely Alapítvány, a másik az állami támogatásokért cserébe a kormánnyal szemben lojalitást mutató Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A konzorcium a fővárosi önkormányzat által juttatott egyre növekvő összegű, milliárdos nagyságrendű támogatások ellenére sem tudott értékelhető eredményeket felmutatni, fő célját pedig, a közterületen élő hajléktalan emberek minél nagyobb számban történő szállásokra juttatását végképp nem sikerült megvalósítani.

A mostani törvény sikeres megvalósításával és eredményességével kapcsolatban is vannak aggályaim, mely aggályokat nem elsősorban a HVG vagy a 444 cikkei, hazug hírei, a súlytalan minitüntetések szervező liberális szervezetek sivalkodása, hanem a hajléktalanellátó szervezetek és a szociális szakma ellenállása táplálja. A Menhely Alapítvány már ki is fejtette egyet nem értését a törvénnyel kapcsolatban.

Javaslom, ha valaki közelebbre szeretne megismerkedni a mai hajléktalanellátó rendszer működésével és szereplőivel, menjen el a Hajléktalanellátás országos konferenciájára Balatonföldvára (elég egyszer, nyolc éve ugyanaz a mór megy), ahol röviden a következőkben lehet része: Győri Péter eladása a fasiszta, nacionalista, hajléktalan- és szegénynyűző, a hajléktalanok ellen rendterroret költető Orbán-rezsim gonoszságairól és arról, hogy a szociális szakemberek az embertelen körülmények ellenére remekül végzik szakmai munkájukat (legkevésbé?).

Kocsis B. Mihály

A szerző szociális munkás

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló